

Od »špricanja« do predsednikovega obiska

Brina Lencl in Kristina Petrej vesta, kaj želita početi v življenju – Opogumljanje sošolcev, da najdejo svoj cilj

Ob koncu tedna se bodo številni mladi odpravili v srednje, višje in visoke šole po dodatne informacije pred končno odločitvijo o nadalnjem šolanju. Informativni dnevi so lahko v pomoč vsem tistim, ki še kolebajo in ne vedo točno, kaj jih najbolj zanima. Tisti srečneži, ki imajo natančno zastavljene cilje in vedo, kaj bi radi v življenju počeli, so redki. Gimnazijki Brina Lencl in Kristina Petrej sta prepričani, da bosta nekoč imeli imeti svoje podjetje za organizacijo različnih dogodkov. Pot do tega zagotovo ne bo povsem enostavna, tega se zavedata, a sta prepričani, da jima bo uspelo.

Takšnih samozavestnih mladih, ki bi upali sanjati in bi se trudili za izpolnitve svojih sanj, je po njunem mnenju pre malo. Enako tudi tistih, ki bi brez zadržkov o vsem tem pisali predsedniku Borutu Pahorju. Rezultat tega je bil njegov nedavni obisk na Gimnaziji Lava, kjer se je pogovarjal z dijaki o njihovih željah in dilemah.

Borut Pahor: »Ni mogoče, da bi se človek v življenju izognil napakam. Ni mi žal, da sem se kdaj tudi napačno odločil, žal mi je za tiste odločitve, ki jih nisem sprejel.«

Instagram kot spodbuda

Brina je doma z Vranskega, Kristina iz Vojnika. Spoznali sta se v prvem letniku gimnazije in sta od takrat ne ločljivi. Veliko se družita tudi izven šole, saj sta prepričani, da je prijateljstvo treba graditi in si zanj vzeti čas.

Kako sta prišli na zamisel, da bi pisali predsedniku republike? Do tega je prišlo po spletu naključij, pravita sogovornici. »Neko nedeljo sem se doma trudila učiti in mi ni šlo. Videla sem, da je predsednik Pahor objavil na Instagramu fotografijo in napisal, da se moraš včasih

svo se, da bi se bilo dobro pogovoriti z nekom, ki ima v življenju nekaj izkušenj, in sicer o tem, ali je šola res pokazatelj sposobnosti in ali je uspeh v šoli zagotovilo, da boš uspešen tudi v življenju. Sklenili sva, da bova predsedniku napisali nekaj o tem na Instagram,« pravi Kristina. Ker ni takoj odgovoril, sta mu poslali še elektronsko pošto in čez čas presenečeni ugotovili, da je napovedal svoj obisk v šoli. »Zelo sva bili veseli, saj sva s tem utišali tudi tiste, ki so nama govorili, da predsednik zagotovo ne čaka pri računalniku samo na naju ...« se smejita zgoverni dijakinji.

Spominsko darilo predsednika Pahorja dijakinjam in šoli

Opogumljanje sošolcev

Kaj sta pričakovali od srečanja? Da bosta dobili konkretno rešitev za svoje dileme? Pravita da ne, po njunem mnenju je pomembno, da se pogovarjaš z več ljudmi in da dobiš različna mnenja, zaradi česar lahko na določene težave gledaš z različnih zornih kotov. »Sva pred težko živiljenjsko odločitvijo, kaj in kam, sprašujeva se, kdo sva. Zato sva žeeli slišati njegovo mnenje, kako on vidi šolo, prihodnost, kakšna je bila njegova pot do sedanjega položaja,« pojasnjuje Kristina. Navdušilo ju je, ker je poudaril, da je pomembno, da si mladi upajo sanjati. »Marsikdo si ne upa želeti nečesa, ker misli, da tega ne more uresničiti. A vedno se najde pot, če si le dovolj želiš. V tem primeru boš premagal vse ovire,« sta prepričani dekleti, ki upata, da so tudi sošolci razumeли to sporočilo. »Večina se obremenjuje s tem, katero šolo izbrati, in ne s tem, kaj

Brina: »Vedno poskrbiva za zabavo. Na maturantskem izletu so naju opazili animatorji turistične agencije in nuju povabili k sodelovanju prihodnje leto. Ker se vidi, da to radi delava, se nama odpirajo nove priložnosti.«

Kristina: »Verjamem, da bova nekoč imeli svoje podjetje za organizacijo dogodkov, ne veva pa, ali bova ostali v Sloveniji ali ne. Zdi se nama, da je v Sloveniji mogoče še veliko narediti na tem področju in da je to lahko še večji izziv za naju.«

Borut Pahor: »V življenju sta odločilna pogum in vztrajnost. Uspemo takrat, ko ravnamo s srcem, ko nas neka osebna želja in motivacija ženeta naprej, in ne takrat, ko nam drugi govorijo, kaj je dobro za nas. Pomembno je, da v sebi čutimo, kaj nas osrečuje, čeprav to terja odrekanje. Vztrajnost pomeni, da greš čez nešteto padcev in na osnovi teh izkušenj prideš do uspeha. Pogum je potreben, da te ni strah ali sram sprevemati odločitve.«

bi radi počeli v življenju.« Brina in Kristina se glede študija še nista odločili, razmišljata o ekonomiji, ki bi jima koristila pri njuni podjetniški želji. Prepričani sta, da ni najbolj pomembno, kateri študij bosta izbrali in ali si bosta morda vmes premislili. Če si bosta dovolj žeeli uresničiti svoj cilj, ga bosta dosegli tako ali drugače, sta prepričani.

Nabiranje izkušenj

Ob tem se jima zdi pomembno nabirati izkušnje tudi z delom, zato sta s pomočjo študentskega servisa opravljali že cel kup različnih del. Brina pravi, da sta se pri vsakem delu česa naučili: »Dobiš širši pogled na poklice in ceniš stvari, ki jih prej nisi. Tudi če ti pri nekem poklicu nič ni všeč, drugače gledaš na tiste, ki to delajo.«

Samozavestni in samosvoji mladenki pravita, da imata tudi doma dovolj podpore. Starši so lahko zelo ponosni, da sta zrasli v osebnosti, ki vesta, kaj želita in sta to tudi pripravljeni zagovarjati ter se za to boriti. »Ljudje smo včasih preveč omejeni, želimo ustrezči staršem, učiteljem. Vsem ne moreš biti všeč, moraš biti takšen, kot si. Našel boš ljudi, ki te bodo sprejeli takšnega in boš s tem tudi druge osrečeval. Na poklicni poti je to še posebej pomembno,« zaključuje Kristina.

TATJANA CVIRN
Foto: GrupA

Brina Lencl in Kristina Petrej